

Son Masayoshi

ผู้วาดหวังจะสร้างกลุ่มโทรศัพท์มือถือ ใหญ่ที่สุดของโลก

Son Masayoshi: จากชาวเกาหลีรุ่นที่สาม
ในญี่ปุ่น พงาดขึ้นเป็นเศรษฐีอันดับสอง
ของประเทศ

พศ.ประยูร เชี่ยววัฒนา

นายกสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น)

ความเสี่ยงของการก้าวไปข้างหน้า กับความเสี่ยง ของการอยู่กับที่

ช่วงต้นเดือนต่อกลางเดือนตุลาคมที่ผ่านมา มีข่าวซึ่งสร้างความฮือฮาสำหรับผู้อยู่ในวงการโทรคมนาคมอย่างมาก เมื่อมีการเปิดเผยออกมาว่า กลุ่มธุรกิจ Softbank ของญี่ปุ่น ได้เข้าไปซื้อ 70% ของหุ้น Sprint ซึ่งเป็นบริษัทผู้ให้บริการมือถือลำดับสามของสหรัฐฯ ทั้งนี้ Softbank ต้องจ่ายเงินถึง 20,000 ล้านดอลลาร์ (ประมาณหกแสนล้านบาทเศษ) เพื่อการนี้ สื่อมวลชนในสหรัฐฯ ประเมินการเข้าซื้อหุ้นครั้งนี้ว่า เป็นความเสี่ยงสูงสุดของ Softbank New York Times ถึงกับพาดหัวรายงานข่าวเรื่องนี้ว่า *Deal to Buy Sprint Is SoftBank's Biggest Gamble (การเข้าซื้อหุ้น Sprint นับเป็นการเสี่ยงโชคครั้งใหญ่ที่สุดของ Softbank)*

นั่นอาจจะเป็นครั้งแรกๆ ที่คนไทยได้ยินชื่อของ Softbank บริษัทโทรคมนาคมอันดับสามของญี่ปุ่น รวมทั้งได้ยินชื่อของ Son Masayoshi ผู้ก่อตั้ง และ CEO ของกลุ่ม Softbank Son Masayoshi ให้ความเห็นในอีกแง่มุมหนึ่ง ต่อสาเหตุของการเข้าไปซื้อหุ้นของบริษัทดังกล่าวว่า

"ในการท้าทายสิ่งใหม่ๆ นั้นย่อมมีความเสี่ยงเป็นธรรมดา ในคราวที่ (ผม) เข้าซื้อ Vodafone ก็มีความเสี่ยงอยู่ในคราวนี้ การที่เราบุกออกไปที่อเมริกา ความเสี่ยงก็ยิ่งมีเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพราะขนาดของตลาดใหญ่กว่าญี่ปุ่นมาก วัฒนธรรมก็แตกต่างออกไป แต่ในปัจจุบันญี่ปุ่นก็มีปัญหาที่ (พ่อแม่) มีลูกน้อยลง ดังนั้น เมื่อมองในแง่ของศักยภาพการบริหารแล้ว การอยู่เฉยๆ อาจมีความเสี่ยงมากกว่า กล่าวคือ การที่เราไม่ยอมท้าทายสิ่งใหม่ กลับจะกลายเป็นความเสี่ยงที่ใหญ่โตก็ได้ ด้วยความคิดเช่นนี้แหละ ที่เราตัดสินใจเข้าซื้อ (บริษัทมือถือของสหรัฐฯ Sprint)"

Son Masayoshi: จากนักธุรกิจเชื้อสายเกาหลี รุ่นที่สาม

孫正義 (Son Masayoshi 1957) เป็นชาวเกาหลีรุ่นที่สามที่เกิดในญี่ปุ่น (ต่อมาในปี 1990 เขาได้ถือสัญชาติญี่ปุ่น) Son เดินทางไปศึกษาต่อที่สหรัฐฯ ในยามที่เขามีอายุเพียง 16 ปี เมื่อเร็ดเล่ากันว่า ก่อนเดินทางไปสหรัฐฯ Son พยายามขอเข้าพบกับ Fujita Den ซึ่งเป็นนักธุรกิจผู้ก่อตั้ง McDonald Japan ที่บริษัท แม้เขาจะถูกปฏิเสธการเข้าพบหลายครั้ง แต่ด้วยความเพียรพยายาม ในที่สุดก็ได้เข้าพบ Son บอกกับ Fujita ว่าเขาจะเดินทางไปศึกษาที่สหรัฐฯ และถามว่าควรจะศึกษาด้านไหน เขาได้รับคำแนะนำให้ไปศึกษาด้านคอมพิวเตอร์ (ขณะนั้นเป็นปี 1973)

Son เข้าศึกษาที่ University of California, Berkeley และจบการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านเศรษฐศาสตร์และคอมพิวเตอร์ ในระหว่างศึกษาอยู่นั้นในปี 1979 เขาได้คิดประดิษฐ์อุปกรณ์แปลภาษาอัตโนมัติ ซึ่งเขาได้จดสิทธิบัตรเอาไว้ ต่อมาเขาขายแนวคิดนี้ให้กับบริษัท Sharp เป็นเงิน 100 ล้านดอลลาร์และ Sharp นำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ PDA แบบพกพา (Personal Digital Assistant หรือ Palm-top computer) ในเวลาต่อมา

หลังจบการศึกษา Son เดินทางกลับญี่ปุ่นและก่อตั้งบริษัท Softbank ขึ้นในเมือง Fukuoka บนเกาะ Kyushu กิจการของเขาเริ่มจากการจัดจำหน่าย PC และ Software ซึ่งมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วตามอุปสงค์ของคอมพิวเตอร์ที่พุ่งขึ้นในช่วงนั้น ต่อมาเขาขยายตัวเข้าไปในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น การร่วมลงทุนใน Yahoo! Japan การร่วมลงทุนใน Alibaba ซึ่งเป็นธุรกิจค้าปลีกออนไลน์ของจีน การลงทุนเหล่านี้สร้างผลกำไรมากมายให้กับ Softbank และตัวของ Son เอง

ก้าวกระโดดสำคัญที่ได้รับการจับตามองของ Son ก็คือ เมื่อเขาเข้าไปซื้อกิจการของ Vodafone Japan ในปี 2006 ในขณะที่เขาแทบไม่มีประสบการณ์ในธุรกิจด้านนี้มาก่อนเลย Softbank ใช้เงินไปประมาณ 15,000 ล้านดอลลาร์เพื่อซื้อกิจการของบริษัทดังกล่าวและกลายมาเป็นผู้ให้บริการโทรคมนาคมลำดับที่สาม ซึ่งมีขนาดเล็กสุดและอ่อนแอที่สุด อย่างไรก็ตาม Son ได้ให้สัมภาษณ์ถึงเป้าหมายการเข้าซื้อกิจการครั้งนี้ว่า Softbank จะขยายตัวจนสามารถแข่งขันกับ NTT Docomoยักษ์ใหญ่แห่งวงการธุรกิจโทรคมนาคมของญี่ปุ่นให้ได้ในเวลา 10 ปี มีนักวิเคราะห์จำนวนมาก ที่เห็นว่านี่จำนวนมหาศาลที่ Softbank ต้องแบกเพื่อเข้าไปซื้อกิจการของ Vodafone Japan และการเข้าไปแข่งในตลาดโทรศัพท์มือถือซึ่ง Softbank ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน จะเป็นจุดเริ่มต้นนำไปสู่จุดจบของบริษัทนี้ อย่างไรก็ตาม Son ก็พิสูจน์ให้เห็นว่านี่เห็นว่าเป็นสิ่งที่เขาสามารถขับเคลื่อน Softbank ให้เติบโตในธุรกิจโทรคมนาคมได้

เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่จะแข่งขันกับ NTT Docomo ภายใน 10 ปี ตามที่ Son เคยประกาศไว้ การเข้าซื้อหุ้น 70% ของ Sprint คือก้าวสำคัญหนึ่ง Son ให้สัมภาษณ์ว่าเมื่อเขาประกาศที่จะแข่งขันกับ NTT-Docomo ในปี 2006 นั้น **"ทุกคนต่างหัวเราะเยาะผม"** แต่เสียงหัวเราะเหล่านี้ ดูจะเงียบเสียงลง เพราะหากการเข้าซื้อหุ้นของบริษัทโทรคมนาคมสหรัฐฯ ครั้งนี้ประสบความสำเร็จตามที่ Son มุ่งหวัง รายได้จากการประกอบการด้านโทรคมนาคมของทั้งกลุ่มจะมีค่าสูงถึง 81,000 ล้านดอลลาร์ ซึ่งจะมีมูลค่าเกือบสองเท่าของ DoCoMo ซึ่งมีมูลค่าที่ 54,000 ล้านดอลลาร์

นักประกอบการ? นักเสี่ยงโชค? หรือคนใจบุญ (philanthropist)

จากภูมิหลังของ Son ซึ่งเกิดในครอบครัวที่ยากจนและอยู่ในสภาวะกดดันเพราะเป็นชาวเกาหลีในสังคมของญี่ปุ่น การจะเข้าใจบุคลิกของ Son ในมิติเดียวแคบๆ คงทำได้ยาก Son เองประกาศว่าเขาจะสร้างธุรกิจโทรศัพท์มือถือของเขาให้ใหญ่เป็นลำดับหนึ่งของโลกและเขาจะทำให้สำเร็จได้ภายในช่วงอายุขัยของเขา นั่นคงเป็นความพยายามที่จะสถาปนาตัวตนของเขาให้เป็นที่ยอมรับอย่างชัดเจนในสังคมญี่ปุ่น มีการประเมินว่า Son เป็นบุคคลที่ร่ำรวยเป็น

อันดับสองของญี่ปุ่น โดยมีสินทรัพย์ทั้งหมด 8,100 ล้านดอลลาร์

ในอีกด้าน มีคนมองเขาไปในอีกแง่มุมหนึ่ง Hong Liang Lu ซึ่งเป็นทั้งเพื่อนเก่าและพันธมิตรทางธุรกิจมอง Son ว่าเป็น **"นักเสี่ยงโชคที่มีความฝัน"** *"a gambler with a dream"* มีนักวิเคราะห์ที่ไม่น้อยที่มองว่าเขาเป็นนักเสี่ยงโชคที่พร้อมจะหากำไรจากการลงทุนใหม่ๆ โดยไม่พยายามสร้างความมั่นคงของธุรกิจอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามจนถึงวันนี้ Son ก็พิสูจน์ให้เห็นว่า **"การเสี่ยงโชค"** ของเขาที่ผ่านมาส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จ แม้ว่าเขาจะขาดทุนไม่น้อย จากสภาพที่ธุรกิจ dot com มีปัญหาฟองสบู่แตก

ภายหลังเกิดโศกนาฏกรรมจากสึนามิ ที่เข้าถล่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งยังความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของชาวญี่ปุ่นที่อาศัยอยู่บริเวณนั้นอย่างใหญ่หลวง Son ได้ประกาศบริจาคเงินส่วนตัวของเขาจำนวน 10,000 เยน เพื่อช่วยบรรเทาทุกข์ภัยของผู้ที่ประสบภัยธรรมชาติดังกล่าว นอกจากนั้น เขายังประกาศบริจาครายได้ทั้งหมดที่เขาพึงได้ในฐานะผู้บริหารของกลุ่ม Softbank ตั้งแต่ปี 2011 จนกระทั่งเขาเกษียณ ให้เป็นกองทุนเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนเด็กๆ ที่สูญเสียพ่อแม่จากภัยธรรมชาติครั้งนั้น

บทความกิตติคุณ Son Masayoshi

เพื่อให้เข้าใจบุคลิกของ Son Masayoshi เพิ่มขึ้น ผู้เขียนจึงขอนำแนวคิดบางส่วนมาลงเผยแพร่ต่อไป

การเข้ามาทำทายแข่งขันในธุรกิจในฐานะผู้ประกอบการภายนอก (ที่ไม่มีประสบการณ์) นั้น ย่อมมีความยากลำบากมหาศาล แต่สำหรับตัวผมแล้ว การที่เราจะสามารถก้าวข้ามอุปสรรคดังกล่าว นับเป็นหนทางยืนยันว่าเรายังมีชีวิตอยู่นั่นเอง

แม้แต่ความเห็นของพนักงานที่เข้ามาใหม่ก็ตาม หากเป็นความเห็นที่ถูกต้องก็ต้องได้รับการยอมรับจากที่ประชุม หากเราไม่สามารถทำให้บริษัทมีคุณลักษณะเช่นนั้น บริษัทก็ไม่สามารถเติบโตได้

สิ่งที่ผู้นำต้องมีอยู่สามประการ ได้แก่ **"คุณธรรม วิทยาศาสตร์"** หากผู้นำขาดคุณสมบัติสามประการข้างต้น ก็ไม่ควรก้าวตามผู้นำเช่นนั้น นี่คือนสิ่งที่ผมอยากบอกกล่าวกับพวกคุณที่เป็นนักศึกษา หรือพนักงานที่ทำงานอยู่แน่นอน นักการเมือง หรือผู้บริหาร ก็พึงต้องทำเช่นนั้น

หากโอกาสชนะอยู่ที่ 70% ผมก็พร้อมที่จะสูญเสีย

ชื่อที่คุณพ่อตั้งให้ผมนั่นคือ Masayoshi (正義)

(หมายความว่าถูกต้องชอบธรรม)

ตลอดเวลาที่ผมใช้ชีวิตอยู่กับชื่อนี้

มันดูเหมือนเป็นแก่นสารแห่งชีวิตผม ที่ผมต้องไม่ทรยศบิดเบี้ยวไป

ข้อมูลประกอบจาก

http://en.wikipedia.org/wiki/Masayoshi_Son

<http://www.ft.com/cms/s/0/c65ab592-190d-11e2-af4e-00144feabcd0.html#axzz2Bysmao3l>